

ÎNCHEIERE

07 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Nicolae Craiu
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Valeri Momotiu, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Leonora Filip și Liudmila Momotiu împotriva lui Valeri Momotiu cu privire la partajarea bunului imobil proprietate comună în devălmășie,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 mai 2018, prin care s-a respins apelul declarat de către Valeri Momotiu și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 21 noiembrie 2017,

c o n s t a t ă:

La 27 iunie 2017 Leonora Filip și Liudmila Momotiu s-au adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Valeri Momotiu, solicitând partajarea în cote-părți egale a bunului imobil aflat în mun. XXXXX, str. XXXXX, aflat în proprietate comună în devălmășie și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii reclamantele au indicat că căsătoria între Leonora Filip și Valeri Momotiu a fost înregistrată la 29 decembrie 1990 de către Oficiul Stării Civile Buiucani, mun. Chișinău. Din căsătorie s-a născut Liudmila Momotiu la data de 24 mai 1989.

Prin hotărârea din 22 aprilie 2009 a Judecătoriei Ciocana s-a desfășurat căsătoria încheiată între Valeri Momotiu și Leonora Filip. La momentul desfacerii căsătoriei, nu au fost indicate pretenții patrimoniale asupra bunului imobil, cu speranța că aceasta se va soluționa pe cale amiabilă, în baza unui acord cu privire la partajarea averii. Însă, până la moment nu s-a ajuns la un numitor comun.

Reclamantele au indicat că bunul imobil apartamentul nr. XXXXX din mun. XXXXX, a fost privatizat de toți membrii familiei la 17 aprilie 1995 în baza contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire în proprietate privată a locuinței cu nr. 5-5855.

Au susținut că Valeri Momotiu pleacă peste hotarele Republicii Moldova și în acest timp instalează găzdași în apartamentul nr. XXXXX, nu contribuie financiar

la achitarea serviciilor comunale, toate cheltuielile fiind puse pe seama reclamantelor.

Reclamanta Leonora Filip a menționat că nu este sigură că va mai putea să locuiască cu fostul soț Valeri Momotiu, după ce se va întoarce în țară, motiv pentru care consideră că este necesar împărțirea pe cote părți-egale a bunului imobil apartamentul nr. XXXXX aflat în mun. XXXXX a câte 1/3 cotă parte fiecărui proprietar.

Prin hotărârea din 21 noiembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de către Leonora Filip și Liudmila Momotiu. S-a partajat bunul imobil apartamentul nr. XXXXX aflat în mun. XXXXX, nr. cadastral XXXXX, recunoscând pentru Leonora Filip, Liudmila Momotiu și Valeri Momotiu dreptul de proprietate a câte 1/3 cotă-parte ideală pentru fiecare. S-a încasat de la Valeri Momotiu în beneficiul Leonorei Filip cheltuieli de judecată în sumă de 7004 lei. În rest, cerința privind încasarea sumei de 5000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică s-a respins ca fiind neîntemeiată. S-a încasat în bugetul de stat de la Valeri Momotiu suma de 2553,31 lei cu titlu de taxă de stat și 56,80 lei cu titlu de cheltuieli pentru înștiințarea participanților la proces. (f.d. 59, 66-68)

Prin decizia din 22 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de către Valeri Momotiu și s-a menținut hotărârea din 21 noiembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana. (f.d. 143, 144-153)

La 24 august 2018 Valeri Momotiu a declarat recurs împotriva deciziei din 22 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 21 noiembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana, solicitând casarea actelor judecătorești, cu trimiterea cauzei la rejudecare în prima instanță în alt complet de judecată. (f.d. 160-164)

În motivarea recursului recurentul a invocat că soluțiile instanțelor inferioare sunt ilegale și neîntemeiate, deoarece nu s-a luat în considerație argumentele și probele aduse în susținerea poziției sale. Instanța de fond neîntemeiat i-a restituit acțiunea reconvențională cu privire la partajarea altui bun imobil obținut în timpul căsătoriei ca urmare a contractului de investiție în construcții și care a fost înstrăinat în condiții neclare de către Leonora Filip.

La 17 octombrie 2018 Leonora Filip a depus referință, solicitând respingerea recursului declarat de către Valeri Momotiu ca fiind inadmisibil, deoarece nu a demonstrat că s-a comis vre-o încălcare de ordin procedural din partea instanțelor inferioare și nu a prezentat nici o dovadă prin care să dovedească ilegalitatea actelor judecătorești. (f.d. 183)

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 22 mai 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul, declarat la data de 24 august 2018, se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al

Curtii Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Valeri Momotiuc este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța de apel a apreciat înscrisurile probatorii și a constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Valeri Momotiuc asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea

eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Valeri Momotiuc, inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431 alin. (1) și (2), 433 lit. a), 440 alin. (1) și (1¹) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune :

Recursul, declarat de către Valeri Momotiuc, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Nicolae Craiu

Maria Ghervas